

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

New York Times bestselling author

SHAYLA BLACK

A Wicked Lovers Story

Wicked to Love

**"SCORCHING, WRENCHING...
SHAYLA BLACK'S BOOKS ARE A MUST-READ."**

—#1 *New York Times* bestselling author *Lora Leigh*

At Wicked Read

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Aşkın Kötüsü

Kötü Aşıklar Romanı

Shayla Black

"Bunun anlamı ne?" Brandon Ross, Emberlin Evans dairesine giremeden onu kolundan yakaladı.

Kız irkilmiş bir ses çıkararak yüzünü ona döndüğünde Brandon mektubu iki elinin arasına aldı. Lanet olsun, neden bu saçmalığı masasına fırlatıp tek kelime etmeden gittiğine dair bir açıklama istiyordu.

Sonra onun yüzünü gördü. Şişmiş ela gözlerinin kenarlarında kızarıklık vardı. Gözyaşları benekli yanaklarından aşağı süzülüyor, sert bir çizgiyle birbirine bastırılmış dudaklarının arasından yuvarlanıyordu.

Öfkesi buharlaştı ve daha da yaklaşarak elini gevşetti. "Em, iyi misin?"

Anahtarlarını karıştırırken solgun saçları omuzlarına bir bulut gibi çökmüştü. "Tamam. İstifa ettim, hemen geçerli olmak üzere. Bilmeniz gereken tek şey bu."

Bu da ne demek oluyor? Yasal olarak daha fazlasını bilmeye hakkı yoktu ama kişisel olarak? "Emmy, ne oldu? Biri seni incitti mi?"

"Kastettiğiniz şekilde değil." Ona bakmayı reddederek gözlerini kapattı. "Sadece... git."

Yok artık. Birlikte çalıştıkları üç yıl boyunca Em'i bir kez ağlarken görmüştü, o da annesini kaybettiği gündü. Bu, kusursuz organizasyondan esrarengiz içgörüyeye kadar her konuda güvendiği o sakın asistan değildi. Onun acısını görmek, göğsünün boş ve gergin hissetmesine neden oldu. Artık onun için çalışmayacak olsa bile, onu üzgün bırakmayı reddediyordu.

"Bana sorunun ne olduğunu söyle, Em. Yardıma ihtiyacın var mı?"

"Hayır." Kapının arkasına geçerek aralarına girdi ve anahtarlarını tezgâhın üzerine bıraktı. "Artık senin için çalışamam. İstifa mektubumda konuyla ilgili her şey yazıyor."

"Neden hariç."

Yüzünde inanılmaz bir ifade belirdi. "Neden umursuyorsun ki?"

"Kimse benden daha verimli olamaz ya da beni bir toplantıya daha acımasızca hazırlayamaz. Bu işi biliyorsun. Çok iyi bir takım olduk. Anlamıyorum."

Em aralarındaki kapıyı kavradı. "Eşit niteliklere sahip başka birini bulacaksın."

"Başka birini bulmak istemiyorum. Sen en iyisisin. Daha fazla paraya ihtiyacın var mı? Sana zam yapmak için elimden geleni yapacağım. Bunu hak ediyorsun."

"Mesele para değil." Kapıyı kapatmaya başladı, onu dışarıda bıraktı.

Alarm devreye girdi ve Brandon ayağını içeri sokarak onu engelledi. Çatlaktan içeri baktı. "Lütfen. Sana ihtiyacım var."

Onun sağ kolu olmadığı düşüncesi paniğe kapılmasına neden oldu. Onsuz hiçbir şey yolunda gitmezdi. Onun şımarık parmak sallamaları, ısıltılı kahkahaları ve acımasız organizasyonu olmadan hiçbir şey yolunda gitmezdi.

Ama itirafı onu ikna etmek yerine ezmiş gibiydi. Daha fazla gözyaşı dökülürken yüzü parçalandı. "Hayır, bilmiyorsun. Asla da olmayacaksın."

Brandon onun omuzlarını tuttu ve daha yakına çekti. Kahretsin, kendini çok kırılğan, çok yumuşak hissediyordu. "Neden böyle düşündün ki? Şehrin itfaiyecilerin yeni ekipmanları için fon ayırmasını sağlamak için çok çalıştık. Geçen Cuma büyük bir savaş kazandık ve sen o toplantıdan sonra gülümsüyordun. Sen olmasaydın, kararın başka türlü çıkması çok muhtemeldi."

"Kendi başının çaresine bakabilirsin. Üstümü değiştirmem lazım. Lütfen gider misin?" Em omuz silkti ve kapıyı tekrar kapatmaya çalıştı.

"Saçmalık." Brandon kapıyı sonuna kadar açtı ve içeri itti. Kızgındı; bunda şaşılacak bir şey yoktu. "Houston'ın ilk müdahale ekiplerine yardım etmeyi bıraktığına bir an bile inanmıyorum. Her zafer için kışını yırttın. Üç yıl boyunca başka ailelerin de senin babanı kaybettiğin gibi sevdiklerini görev başında kaybetmemelerini sağlamaktan başka bir şey konuşmadın. Onun davasını savunmak senin tutkun. Bundan vazgeçmek istediğine inanmıyorum."

Brandon, onun için bu kadar anlamlı olan bir şeyi neden bırakmak istediğini anlayana kadar Em'in gitmesine asla izin vermeyecekti. Ona yardım etmek için elinden gelen her şeyi yapana kadar.

Öfkeyle burnunu çekti. "Ne istediğim hakkında hiçbir fikrin yok."

Brandon hâlâ inanmıyordu ama yine de kabul etti. "Eğer gerçekten başka bir işe ihtiyacın varsa, sana yardım etmek için elimden geleni yaparım. Bir patron olarak, seni kaybettiğim için gerçekten hayal kırıklığına uğradım. Ama arkadaşın olarak, seni kaybetmeden gitmeyeceğim."

"Arkadaşın mı?" Acı dolu bir an boyunca tavana baktı. Ona baktığında, taze gözyaşları parlıyordu.

Oh, kahretsin. Sadece üzgün değildi; ona da kızgındı. Onun söylediği ya

da yaptığı bir şey yüzünden mi işi bırakıyordu?

"Emmy, seni ağlatmak için ne yaptığımı söyle bana," diye mırıldandı. "Her neyse, bunu bilerek yapmadım. Arkadaş olduğumuzu sanıyordum ama eğer arkadaş olmak istemiyorsan-"

Brandon sustu ve cümlesini bitirmeyi reddetti. En azından arkadaş olduklarını düşünmemesi onu rahatsız ediyordu. Hayır, bu düşünce gerçekten canını yakıyordu.

Elbette Em onun için çalışıyordu ama bir işten daha fazlasını paylaşıyorlardı - en azından o öyle düşünüyordu. Brandon annesinin cenazesinde onun elini tutmuştu. Geçen sonbaharda geçirdiği o korkunç gripten sonra ona bakmıştı. Üvey kız kardeşi Morgan ve kocası Jack için lezzetli bir Şükran Günü yemeği hazırlamış, garip anlar yaşanmaması için sohbeti devam ettirmişti - Brandon bir zamanlar Jack'in eski karısını yatağa attığı için büyük bir artı.

Geçen Cuma öğleden sonra aniden ofisini ziyaret eden aynı kadın.

Kahretsin. Bunun Kayla'yla bir ilgisi var mıydı? Em... kıskanıyor muydu? Brandon bu fikirden nefret etmiyordu. Em'in sevimli olduğunu inkâr edemezdi. Tatlı yüzü ve iş için yanıp tutuşan kafası yeterince çekiciydi. Ama aynı zamanda yemyeşil göğüsleri ve muhteşem bir kalçası vardı. Onu nasıl fark etmezdi?

Tanışmaları sırasında onu "yapılabilir" kategorisine koymuştu. Sonra İK temsilcisi ona Em'in sekreteri olduğunu söylemişti. Bundan sonra Brandon onunla ilgili tüm cinsel düşüncelerini kilit altına almak ve kesinlikle onun patronu olmak için elinden geleni yaptı. Ne de olsa Houston'lılar onu bir iş yapması için seçmişti, etek peşinde koşması için değil. Emmy'yi bir kadın olarak görmezden geldiği ilk birkaç hafta zor geçmişti. O zamandan beri çok meşgullerdi ve Emmy tam anlamıyla profesyoneldi. Ona bir iş arkadaşı olarak alıştığında, onu bir kadın olarak düşünmeyi bırakmıştı.

Şimdiye kadar.

"Arkadaş olmak istemiyorum Brandon." Em ellerini Brandon'ın göğsüne dayadı ve onu biraz itti. "Git lütfen."

Kadının dokunuşu adamın içinde kıvılcımlar çıkırdı. Tahrik damarlarına hücum etti, tenini yaktı. Kan bir sel gibi güneye fıskırdı. Aleti sertleşti ve rekor bir sürede fermuarını zorladı.

Birdenbire "arkadaş" meselesini de yeniden düşünmeye başladı.

"Bir yere gitmiyorum." Brandon kapıyı arkasından tekmeleyerek kapattı, onu rahat ama ev gibi dairesine doğru itti, fuayeye yasladı

Duvar.

İyi bir nedeni olmadan ondan öylece vazgeçerse lanetlenirdi.

Sonra onun misk-çiçek kokusu burnunu okşadı. Kahretsin, güzel bile kokuyordu. Aleti daha da kabardı.

Gözlerini kocaman açarak ellerini kalçalarının üzerinde birleştirdi. "Peki, içeri gel."

Onun alaycılığını görmezden geldi. "Neden arkadaş olmak istemiyorsun?"

Onun sorusu üzerine, ondan uzaklaşmaya çalıştı. Hayatta olmaz. Brandon ellerini kızın başının iki yanındaki duvara koyarak onu hapsetti ve daha da yaklaştı.

Em hayal kırıklığı içinde içini çekti. "Sakin ol. Bir mendile ihtiyacım var."

Ona doğru uzandı ve barın üzerindeki küçük kutuyu kaptı, ona bir santim bile nefes alacak alan bırakmadı. Muhtemelen vermeliydi, en azından o yüzünü silerken. Ama sorusunun cevabını alana kadar onun gitmesine izin vermeyecekti.

"İstifanızın Kayla'nın ziyaretiyle bir ilgisi var mı?"

Em'in yüzünde o geyik bakışı belirdi ve keskin bir nefes aldı. *Bingo!* Kayla'nın ziyareti neden önemli olsun ki? Olmamalıydı... Em ona karşı bir şeyler hissetmiyorsa. Onu istemediği sürece. Bu fikirden gerçekten nefret etmediğini fark etmesi yarım saniyesini bile almadı.

"Git, Brandon. Lütfen."

Bu konuyu konuşmaları gerekiyordu. Em işinden ayrılrsa bile, aralarındaki meselelerin çözülmemiş olmasını istemiyordu. Onu incinmiş halde bırakmayacaktı. Ama Em sorularını yanıtlama konusunda şimdiye kadar ağzını sıkı tutmuştu. Eğer ona karşı bir şeyler hissediyorsa, bunu açığa vurmuyacaktı. Ama teorisini test edebilirdi. Tek gereken küçük bir öpücük.

Brandon başını eğdi. Adam ağzını onunkinin üzerine koyduğu anda nefesi kesildi.

Yastık gibi dudaklarına ilk dokunuşunda, adamın içinde bir sıcaklık kabardı. Biraz oyalandı, sonra daha sert bastırdı. Kız öpücüğü kabul etti, ona sarıldı, dudakları çok esnek ve istekliydi. Em kendini çok iyi hissediyordu. Arzu gözlerini kör etmişti. Duramayan Brandon birkaç saniyeliğine geri döndü, ağzını Em'in yumuşaklığı üzerinde tekrar gezdirdi.

Titreyen bir nefes aldığı anda, kokusu onu daha da yaklaştırdı. Aslında, şimdi duyularını ona açtığına göre, Em'le ilgili her şey ilgisini çekiyordu.

Ellerini Em'in ensesindeki altın saç düğümüne doladı ve onu daha da yaklaştırdı. Em'in yumuşak kıvrımları ona karşı eridi. Kalbinin göğsüne doğru öfkeyle çarptığını hissetmek Em'in sistemini arzuyla uyuşturdu. Adam onun küçük pembe ağzına bir öpücük daha kondurup alt dudaklarını yaladığında Em kollarında titredi. Zaten ondan bir patronun alması gerekenden fazlasını almıştı ama şimdi Em'in ona karşı profesyonelliğinin ötesinde bir şeyler hissettiğini biliyordu.

Kız miyavladığında, o çaresiz ses kanını ateş gibi sarmıştı. Heyecan omurgasını ele geçirdi ve onu derinden sarstı. Lanet olsun, Em harika bir asistandı ama şu anda onu bir kadın olarak istiyordu - çıplak, nefes nefese, tırnakları omuzlarında, adını haykırarak.

Sabırsız ve aç olan Brandon, sonunda onu tatmak için ağzının içine doğru ilerledi ve derinlere daldı. *Ah, çok tatlıydı.* Şekerli ve biraz ekşi. Bağımlılık yapıcı.

İlk başta çekingen bir şekilde onun için açıldı. Sonra Em'in dilini kendi diliyle karıştırdı ve ağzını tamamen ele geçirdi. Em çılgına döndü, kollarını onun boynuna doladı, vücudunu o kadar yakın bastırdı ki aralarına bir nefeslik hava bile girmedi.

Sıcak. Adamın altındaki küçük tatlı ağzı onu karşıladı, çağırdı. Ve boğazının arkasından çıkardığı küçük sesler... Sonra - kahretsin - kalçalarını oynattı, amını demir gibi sert sikine sürttü, ihtiyacını ilettiler. Yeni bir arzu dalgası onu delip geçti. Kendini kontrol edemedi.

Eteğinin altından kıcını kavradı, onu vücuduyla duvar arasına sıkıca sıkıştırdı, tırnaklarını adama geçirmesine ve adını haykırmasına neden olan ısrarlı bir ritimle bacaklarının arasına doğru itti. *Hay sikeyim.* En son ne zaman bu kadar ateşli olmuştu? Bu kadar sert? Kız yumuşaklığı ve ateşiyle onu sersemletmişti. Şimdi ondan daha fazlasına ihtiyacı vardı.

Brandon onun göğsünü avuçlamak için elini aralarına soktuğunda terlemeye başladı. Em'in giydiği o kutu gibi, profesyonel ceketlerin altında müthiş bir göğüs dekoltesi olduğundan şüphelenmişti ama o bile Em'in kıvrımlarının ne kadar gür ve gerçek olduğunu, göğüslerinin avucunun içinde ne kadar harika bir şekilde ağır ve sıkı durduğunu tahmin edememişti.

Oh, Tanrım. Bu onun pratik, becerikli Em'i miydi? Hiç hayal etmediği ve şimdi keşfetmek için sabırsızlandığı sırlarla dolu bir dünya gibiydi.

Bir şekilde dudaklarını onunkilerden ayırmayı başardı. Onun tenini tatmalıydı. Dudaklarını boğazının solgun etinde gezdirdi, nazik bir ısırık, bir yalama için yapıştı. Onun tadını çıkararak inledi. Onun kokusu bir şeydi

hafif, biraz karanfil ve baharatla. Teninin dokusu o kadar ipeksiydi ki neredeyse pudra gibiydi. Kesinlikle narin ve saftı. Güneşte kolayca yanıyordu. Daha önce onun bu konuda konuştuğunu duymuş ve kırılganlığına gülmüştü. Genelde açık hava kızlarıyla çıkardı. Ama şimdi? Muhtemelen deri gibi hissederlerdi. Em nefis, kadifemsi bir ikramdı. Ve eğer boynu bu kadar yumuşaksa, göğüslerinin arasında, karnında, kalçalarının iç kısımlarında neler bulabileceğini ancak hayal edebilirdi.

Bu düşünce onu hayatında hiç olmadığı kadar sertleştirdi.

"Brandon," diye nefes alarak ona daha sıkı sarıldı.

"Em, bebeğim. Tanrım, çok iyi hissediyorsun. Tadın..." Onun ağzını tekrar yakaladı. Onun tadının kendisi için ne kadar eşsiz ve mükemmel olduğunu tarif edecek hiçbir kelimesi yoktu.

Ona her dokunuşunu memnuniyetle karşıladı ve takım elbisesini omuzlarından kollarına doğru itti. Hugo Boss ayaklarının dibinde birikmişti ve bu takım elbiseye ne kadar ödediğini düşünürsek, umursaması gerekirdi. Ama umursamadı. Eğer bu pantolonun fermuarını sökmesi onun içine daha hızlı girmesini sağlayacaksa, o da buna tamamen razıydı.

Paltosunu çekip çıkardı, sonra altın saçlarını ensesinde tutan iğnelere yöneldi. Hafifçe çekiştirerek klipsleri çıkardı. Saç telleri, parmaklarıyla sardığı yumuşak dalgaları ortaya çıkarmak için dağıldı ve tıpkı içine girip onu orgazma pompaladığında yapacağı gibi onu kendisine sabitledi.

Tanrım, evet dememişti. Onu kendinden uzaklaştırabilirdi. Eğer iterse, baştan çıkaracak, okşayacak, yalvaracaktı - ne gerekiyorsa yapacaktı. Şu anda onun altında olmak, onu almak için can atıyordu. Onu sikiyle doldurmak için çaresiz hissediyordu.

Ama bugün onu tek kelime etmeden terk etmişti.

Bilinçsizce kurtaracak birini arıyormuş gibi, sık sık zor durumdaki genç kızlarla çıkıyordu. O ve üvey kız kardeşi Morgan, berbat durumdaki insanların peşinden koşmayı bırakması gerektiği hakkında konuşmuşlardı. Onu hep ucuz bir terapi için kullanıyorlar, sonra da gittiklerinde kalbini parçalıyorlardı. Kayla gibi. Ama Em şimdi evet derse, bu onu istediği için olacaktı, kurtarılmaya ihtiyacı olduğu için değil. Tanıdığı en ayakları yere basan, en gerçek insanlardan biriydi.

Em onu şimdi bırakamazdı. *İmkânı yok. Mümkün değil.* Onun tadına bakmıştı ve henüz işi bitmemişti.

Sonunda ceketini sıyırdı ve yanındaki barın üzerine fırlattı. Gri ceketinin altındaki şekilsiz mavi bluzu yırttı. Yarı korkuyordu

biraz direnç gösterdi ama hayır. Dudaklarına bir öpücük daha kondurdu, sonra parmaklarını gömleğinin düğmelerine doladı ve teker teker çözdü. Sütyen dediği o dantelli, aşırı şeffaf şeyin üstünden görünen göğüs dekoltesi dikkatini dağıtmıştı. Kahretsin, onun sıkı, pembe meme uçlarını görebiliyordu. Ve zar zor nefes alabiliyordu.

Em'in küçük elleri çıplak göğsünde, her kasın ve çıkıntının üzerinde gezinip tenini bir ağaçtaki yüzlerce Noel ışığından daha etkili bir şekilde aydınlatıldığında, sabrını kaybetti ve bluzunun geri kalanını yırtıp attı. Düğmeler fırladı, her yere uçuştı. İpek, kanını daha da ateşleyen neredeyse cinsel bir kükremeye parçalandı.

Adam gömleğini çıkarıp göğüslerini avuçlarının arasına aldığı anda Em'in nefesi kesildi. "Siktir, bunlar çok güzel. Em... Tanrım, bunları istiyorum. Seni istiyorum."

Sütyenini çıkarmak için sabırsızlanıyordu. Sütyen arkadan sıkıca bağlanmıştı ve bir eliyle onu çekiştirirken, diğer eliyle de şeffaf kupların arasından onu ısırp emdi.

Em adamın saçlarını kavrayarak onu kendine doğru çekti ve yumuşak bir "evet" diye inledi.

Küçük bir kelime ve frensiz bir yük trenine dönüştü. Onu istiyordu ve hiçbir şey ona sahip olmasını engelleyemeyecekti. O anda Brandon çok mutluydu, özellikle de sütyeninin kopçası parmaklarının altından kurtulup küçük giysi yere düştüğünde...

#

Parçalanıyordu. Brandon'ın öpücüğünün baskın gücü altında açılırken Em'in düşünebildiği tek şey buydu. Tadı hayal ettiği her şeye benziyordu. Temiz, güçlü, erkeksi, kuvvetli. Sadece dudaklarını ayırmakla kalmadı; savunmasını aştı ve direncini, engellemelerini, düşüncelerini eritti.

Em, onun ağzına doğru iç çekerek kendini tamamen ona teslim etti.

Brandon Ross'a neredeyse ilk günden beri aşıktı. İlk tanıştıklarında, onun mavi gözlerinde bir cazibe parıltısı görmüştü. Tanrım, ona sadece bakması yetmişti ve onunla yapmak istediği tüm o baş döndürücü, cinsel şeyleri düşünerek kızarmıştı. Ama adam bu farkındalık titreşimini hemen profesyonel bir maskeyle değiştirmişti. Birlikte şehrin ilk müdahale ekipleri için çok iyi şeyler yapmışlardı ve bundan gurur duyuyordu. Ayrıca birbirlerini de tanımaya başlamışlardı. Her konuşma ve ifşaatla, sadık ama çok seksi patronuna daha da aşık olmuştu.

Birkaç ay sonra, Acil Hizmetler görev gücü ekibi üyeleri, şehirle kazandıkları bazı zaferlerin ardından mutlu saatler geçirmeye gitmişlerdi

bütçe planlayıcıları. Herkes bir iki kadeh içki içmiş, sonra da gitmişti. Brandon'la yalnız kalmıştı. Birkaç biradan sonra Brandon ona eski bir arkadaşının eski karısına birkaç yıldır aşık olduğunu söylemişti.

Brandon'ın başka bir kadına ilgi duymaması o zaman anlam kazanmıştı. Ve bu Em'in kalbini kırmıştı. Ama o bununla yaşadı, bir gün...

Ama bir gün hiç gelmemişti. Bunun yerine, üç yıl sonra, sevgilisi Kayla geçen Cuma öğleden sonra onu görmeye geldi. Birlikte derin bir sohbeta daldıklarında, yakın durduklarında ve birlikte güzel göründüklerinde, bu Em'in son umudunu da yok etmişti.

Ama şimdi Brandon onu başkasına aşık bir adam gibi öpmüyordu. Dili onunkinin etrafında kıvrılıyor, sıcak bir şekilde birbirine dolanıyordu. Elleri onun yüzünü kavradı, daha da derine dalabilmek için onu hareketsiz tuttu. Çıplak göğsünü onunkine bastırdı, sanki tek bir bedende birleşmek istiyordu, sanki aralarındaki herhangi bir ayrılığı kabul edilemez buluyordu. Em daha fazla aynı fikirde olamazdı.

Brandon'la birkaç saat bile geçirme şansı olsaydı, bunu iki eliyle birden kabul ederdi. Muhtemelen kulağa acınası geliyordu ama artık umursamıyordu. Bu adam üç yıldır onun fantezilerinin ve hayallerinin merkeziydi. O gidene kadar ondan vazgeçmeyecekti.

Brandon ağzını ondan ayırdı ve gözlerinin içine baktı. Geniş, kaslı göğsü her nefeste inip kalkıyor ama bakışlarındaki elektrik bağlantısı hiç bozulmuyordu. Sessizce, aralarında ne haltlar döndüğünü soruyordu. Onun sorgulamasını istemiyordu, sadece onu tekrar öpmesini, kıyafetlerinin geri kalanını çıkarmasını ve sadece bir an için bile olsa onu kendine ait kılmasını istiyordu.

"Lütfen..." diye yalvardı.

Gözleri karardı. "Sana sahip olmalıyım, Em. Bebeğim..."

Sarsıntılı bir şekilde başını salladı, sonra onu öpmek için parmak uçlarında durdu.

Dudaklarını onun arayışına açtı, sonra kontrolü ele aldı. Ağzına hükmettiği karanlık yol onu ürpertti, özellikle de meme uçlarını parmakladığında, içinden ateş fışkırdı. Öpücüğün içinde nefesi kesildi ve asla bırakmayacakmış gibi omuzlarını kavradı.

Alt dudağını son bir kez ısırıktan sonra ayrıldı ve doğrudan göğüslerine yöneldi. Meme ucunu ağzının sıcak mağarasına aldı ve sertçe emdi. Bu his, amına doğru karıncalı bir yol açtı. Şimdiden ne kadar ıslak olduğunu anlayabiliyordu. Küçük külotu nemli bir şekilde etine yapışıyordu. Ve onun kendisini oraya doldurması için canı çok yanıyordu.

Ağız diğ er meme ucunu buldu. İlkini mıncıkladı, hâlâ ıslaktı ve dikkati yüzünden sertleşmişti. Başka bir iniltiyle başının arkasını kavradı. Tanrım, bunu bütün gün yapabiliirdi. Ağızının çekişleri o kadar doymak bilmezdi ki neredeyse acı veriyordu. Sonra onu şefkatli küçük yalamalarla yatıştırdı, bu da onun içinde daha da erimesini sağladı.

Brandon sırtının alt kısmındaki eteğinin bağını çekiştirdi ama karmaşık kanca dizisi yerinden oynamıyordu. Tıpkı bluzunu söktüğü gibi onu da sökmeye çalıştı. Kendisi de çözebilirdi ama bu çok uzun sürerdi. Onu şimdi hissetmeliydi.

Em de gri kalem eteğini beline kadar çekti. Brandon'ın daha fazla davete ihtiya ı yoktu. Küçük külotunu kalçalarından aşağı itti. Yere düşene kadar kıpırdandı. Ama i  çamaşırını çıkardıktan sonra, Brandon'ın dizlerinin üzerine   k p doğrudan amına bakmasını hayranlıkla izlemekten başka yapacak bir şeyi kalmamıştı. Başparmağını kaygan kıvrımlarının üzerinde, tam klitorisinin üzerinde gezdirdi. Dili de aynı yolu izledi.

Nefes nefese kaldı. "Brandon!"

"Bacaklarını a , bebeğim. Seni görmek zorundayım."

 nleyerek ona uydu. Sıcak nefesi teninde gezinirken adamın aklından neler geçtiği hakkında hiçbir fikri yoktu. Em nefesini tuttu, onu o kadar çok istiyordu ki inledi.

Ağızını onun klitorisine yapıştırdı. Uyarılma kıvrımı derinleşerek ağrıyan bir ihtiya a dönüşürken tüm vücudu kavis çizdi. Ellerini tekrar adamın kalın saçlarına soktu, ama hiçbir şeyi onu klitorisini derinlemesine emerken baş döndürücü zevke karşı tutamazdı.

"Tanrım, bu tatlı am..." diye mırıldandı onun etine karşı. " ıplak olmanı beklemiyordum. G z kamaştırıcısın. Burada kalıp ziyafet çekmek istiyorum."

Eğer onu terk ederse,  ıldıracaktı. Ama onu terk ederse, düpedüz delirirdi. "Daha fazla."

"Oh, evet. Çok daha fazlası."

Ağızını tekrar bacaklarının arasına gömdü, başparmaklarıyla kıvrımlarını ayırdı. Bu sefer daha da yaklaştı, derinlere indi, onu tamamen içine aldı. Kızın memesini diliyle ısırđı ve sürtünme kızın vücudunun kasılmasına neden oldu. Brandon'ın saçlarını çekti. Brandon aldırıyor gibiydi. Sadece bir kalçasını okşadı, sonra omzunun üzerinden itti. Bu pozisyon onu tamamen açıkta bıraktı ve Brandon onu duvara yaslamasaydı diğer bacağı da altında kalacaktı.

Tanrım, bu tür bir uyarımla Em hareketsiz kalamazdı. Kıvrandı ve sızlandı, adını inledi, çılgınca ona yaklaşılmaya çalıştı. Brandon yine kontrolü ele aldı ve onun kalçalarını kavradı.

"Em, kırırdama. Seni iyi hissettirmeme izin ver."

Bunu istiyordu ama adam imkânsızı istiyordu. Adamın inatçı tutuşu ona çok az seçenek bıraktı. Onu dil darbelerini kabul etmeye zorladı. Uyluklarının arasındaki arzu sarmalı sıkılaştı, sadece nefes alabildiği, ihtiyaç duyduğu ve adını haykırabildiği ana kadar yükseldi.

Bir sevgilinin dokunuşunu hissetmeyeli o kadar uzun zaman olmuştu ki. Brandon'dan başka kimseyi istememişti ve vibratörü bile bugünlerde pek çekici gelmiyordu. Onu güzel hissettiremiyordu. Verdiği içi boş orgazmlar ona arzulandığını ya da sevildiğini hissettirmiyordu. Brandon hissettiriyordu. Onun ağzının altında, kendini onun en gözde hazinesi gibi hissediyor ve onu narin bir ikram gibi yemesi onu zevkin sınırlarına itiyordu.

"Boşalacağım," diye haykırdı.

"Güzel. Çok tatlısın, Em. İşte böyle. Benim için gel."

Bir sonraki yalayışı onu öyle bir coşkuya sürükledi ki, bunu anlamakta güçlük çekti. Em çılgılık attı ve ağzının altında debelendi. Ama Brandon vazgeçmedi. Devasa his dalgası boyunca onunla kaldı, dili onun nabız gibi atan yumrusunu fiskeledi, zevkini uzattı, nefesi kesilene ve yakıcı mutluluktan başı dönene kadar uzattı.

Brandon doğruldu ve dudaklarına doymak bilmez bir öpücük kondurduğunda daha nefesini bile tutamamıştı. Onun dilinde kendi tadına baktı. Em daha önce hiçbir sevgilisiyle bu kadar yakınlaşmamıştı ve Brandon bunu onunla paylaşmaya kararlı görünüyordu. Bu yüzden teslim oldu ve onu karşıladı.

Ama o daha fazlasını istiyordu.

Ellerini ikisinin arasına sokarak pantolonunun düğmesini yakaladı. Düğme çözülürken nefesini içine çekti. Fermuarının inerken çıkardığı mırıltı, adamın iniltisiyle birlikte kulaklarını doldurdu. İç çamaşırını kalçalarına doğru çekerken bir elini cebine soktu, ardından her iki giysiyi de ayak bileklerine kadar sürükledi. Bir an sonra folyonun yırtılma sesini duydu ve adamın sikinin üzerinde bir prezervatif yuvarladığını gördü.

Em izlerken gözlerini kırıştırdı. Ona sürtünürken kendini büyük hissettiğini düşünmüştü. Ama onu görünce? Adamın uzun olmasına pek de şaşırılmamıştı. Brandon 1.80 boylarında, uzun boylu, zayıf ve atletik biriydi. Ama sikinin genişliği onu duraksattı. Penisler hakkındaki klişeleri okumuştı.

birkaç santim kalınlığında olduğu söyleniyordu. Bunu bir şehir efsanesi ya da romantik bir saçmalık olarak değerlendirmişti. Hanes'ine bu kadar çok şey sığdıran bir adam hiç görmemişti.

Şimdiye kadar.

"Tereddütlerin mi var Em?" diye sordu. Yüzündeki gergin ifade, evet derse bunun onu öldüreceğini ama yine de kabul edeceğini söylüyordu.

Ve dürüst olmak gerekirse, öyleydi ama Em'in hayal ettiği sebepten değil. Em üç yılı aşkın bir süredir başka bir erkekle yatmamıştı. Brandon'ın ekiplerine katılmasından altı hafta önce son erkek arkadaşından ayrılmıştı. O zamandan beri, pille çalışan erkek arkadaşının da biraz yardımıyla, patronunun fantezileriyle kendini tatmin etmek için elinden geleni yapmıştı.

Ama bu etten kemikten adam çok daha büyüktü. "Hayır." Sesi titriyordu. "Bunu çok istiyorum."

Bu yalın gerçektir. Hayatında hiçbir erkek için bu kadar acı çekmemişti. Çoğunu kabul edebilir ya da terk edebilirdi. Genç bir kızken bile, duyguları karşılıksız kalırsa kendisini öldüreceğini düşündüğü bir erkeğe hiç aşık olmamıştı.

Brandon bunu da değiştirmişti.

Yutkundu. "Ben de öyle. Bırak içine girmeyi, buraya seni öpmeyi bile planlayarak gelmedim. I..."

"Biliyorum ama ben olsam değiştirmezdin. Yatak odam koridorun sonunda." Kız daha konuşmasını bitirmeden adam başını salladı. "Çok uzak.

Seni şimdi becermem
lazım."

Nasıl planladı-

O daha düşüncesini tamamlamadan, eğilip onu kaldırdı, sırtını duvara yasladı ve kaslı vücudunun sıcak ağırlığıyla onu yerinde tuttu. Adam kendini onun şişmiş kıvrımlarıyla aynı hizaya getirirken kadın ciyakladı ve adamın omuzlarını kavradı. *Ayağa kalkmak mı? Burada mı? Şimdi mi?*

Aleti onun ıslak amını dürttü. Hızla onun açıklığını buldu ve başını içine soktu. Bu dokunuş onu elektrik ihtiyacıyla doldurdu, sanki dakikalar önce hayatının canavar orgazmını yaşamamış gibi.

Sonra aniden kalçalarındaki tutuşunu gevşetti ve yerçekiminin işini yapmasına izin verdi. Kadın hızla adamın aletin genişliğine gömüldü. Nefesi bir kez kesildi, iki kez, tekrar... Tanrım, onu öyle bir doldurdu ki, patlayacağını sandı. Kadının bakışları genişledi ve Brandon yüzünde karanlık bir gülümsemeyle onu izledi.

"Beni hissediyor musun, bebeğim?"

"Evet," diye nefes nefese kaldı. Nasıl yapamazdı ki? Gerildi ve yandı. Acıya rağmen kendini çok iyi hissediyordu.

Gülümsemesi biraz daha sıcaklaştı, sonra çenesi boyunca bir yol öptü. "Çok sıkısin. Cennet gibisin."

İnledi ve kalçalarını uzaklaştırarak geri çekildi. Sürtünme hassas sinir uçları boyunca çığlık attı. İçindeki her şey yeniden harekete geçti ve sanki hiç boşalmamış gibiydi.

Eğer ona izin verirse, Brandon tüm işi yapacak ve sevişmelerinin hızını ve derinliğini kontrol edecekti. Ama onunla kirlenmek, onun içinde boğulmak istiyordu. Devam ettiği sürece bunun tadını çıkarmaya niyetliydi.

Yüzünü tutarak dudaklarını onun kilere yapıştırdı, sonra da ağzına daldı. Adam hiç direnmedi, sadece uzun, elektrikli bir saniye boyunca onu içine almak için ağzını sonuna kadar açtı. Sonra itişlerinin sarsıntısı her şeyin önüne geçti. Onun üzerinde kıpırdandı, içinin ısındığını, göğüslerinin zıpladığını, amının ona kenetlendiğini hissetti.

"Çok iyi hissediyorsun," diye homurdandı göğsünün kıvrımına karşı. "Nasıl oldu da bu kadar uzun süre gözümün önündeydin ve ben seni görmedim?"

Em tam olarak bunu bilmek istiyordu ama konuşamıyordu. Adamın sikini içine her sokuşu o kadar çok hassas sinirine dokunuyordu ki, neredeyse aklını kaçıracaktı. Her hareketiyle G noktasını uyarıyor ve rahim ağzına çarpıyordu. Kadın sıkıldı, sıkıldı, nefesini tuttu...

"Brandon..."

"Boşalacaksın bebeğim, değil mi? Amını sıkıldığını hissedebiliyorum. Çok duyarlı..." Onu daha sert pompaladı, parmakları kalçalarına saplandı ve kısa, ritmik vuruşlarla onun altında hareket etti. "Çok arkada değilim. Bırak, seni yakalayacağım."

Em ona titrek bir baş selamı verdi ve adam tekrar tekrar içine girerken kıvranmaya başladı. Her vuruşta klitorisini fırçaladı. Son orgazmından beri hâlâ hassas olan klitorisini uçurumun kenarına itmek için daha fazlası gerekmedi. Ve sonra kulaklarında çınlayan kalp atışlarından başka bir şey duymadı, adam derinlere doğru ilerlerken, uzun ve alçak sesle inerken, tatminle damlayan sesle vücudunu bir girdap gibi çarpan zevkten başka bir şey hissetmedi.

Kollarıyla aynı anda dizleri de çözülmeye başladı. Brandon duvardan aşağıya, ayaklarına doğru kayarken vücudundan kurtuldu. Kendi bacaklarının onu destekleyip desteklemeyeceği bir soru işaretiydi ama bir dirseğini yanındaki bara dayadı ve dik durmayı başardı. Brandon onun önünde ellerini kalçalarına koydu ve nefesini tutmaya çalıştı.

Ve ona çarptı. Az önce patronunun -eski patronunun- onu fuayesinde becermesine izin vermişti. şimdi ne olacaktı? Em pişman olmamasını umuyordu. Bu canını yakabilirdi. Daha sonra olabilirdi ama farklı nedenlerle. şu anda, az önce paylaştıkları yakınlığın tadını çıkartıyor ve adamın kıyafetlerini giyip kıcı yanıyormuş gibi dışarı fırlamaması, sonra da hayatından sonsuza dek çıkmaması için dua ediyordu.

"Ne oldu böyle?" Elini onun üstündeki duvara dayadı ve gözlerinin içine baktı.

Her yaklaştığında yaptığı gibi, kendini onun yakıcı, karanlık bakışlarında kaybetti. Midesi sinirden kasıldı. Onu yeniden istemek, en azından bir süre daha ona yakın olmak yanlış mıydı? Eğer onunla tekrar seks yapmak istemezse... zaten bunu hiç beklemiyordu. Ama bir sarılma iyi olurdu.

Temas kurma ihtiyacıyla, daha birkaç dakika önce yaptığı gibi, onun çıplak göğsüne dokunmak için uzandı. Ama artık tutkusu o an için tükendiğinden, onun ne düşündüğü hakkında hiçbir fikri yoktu. Onunla işi bitmiş miydi? Her şey garip hissettiriyordu. Em elini indirdi.

Çenesini kaldırdı. "Kendimizi kaptırdık. zgn olduğumu söylemeyeceğim."

"Kahretsin, zgn değilim. Sadece afalladım." Kaşlarını çattı, sonra onun elini tutup sıktı. "Hadi yatak odasını bulalım."

Tekrar seks yapmak istiyor muydu?

Bu fikir karşısında duyduğu heyecanı bastırarak ona gölgeli koridorda rehberlik etti. Omzunun üzerinden ona baktığında, adamın bakışları sondalı bir ifadeyle onunkilerle buluştu. Adam konuşmak isteyecekti ve kadın ne diyeceğini bilmiyordu. Arkalarında bıraktıkları kıyafet birikintisi ve harcadıkları tutku şimdilik yeterince şey anlatmıyor muydu? Tanrım, Kayla'dan mı bahsedecekti?

Yatak odasına vardıklarında, adaçayı yeşili yorganını geri çekti ve onu fildişi Mısır pamuğundan çarşafların arasına yerleştirdi. Normalde, tüm bu yumuşak iplik sayısı onu rahatlatırdı, ama adamın bitişikteki banyoya girmesini gergin bir şekilde izledi.

Bir an sonra, prezervatifini çıkarak ortaya çıktı. Çarşafı kaldırdı ve onun yanına yerleşti, dikkatle onu izliyordu. Onu ne düşündüğünü duymak istediğini tahmin edecek kadar uzun zamandır tanıyordu. Em ne diyeceğini bilemedi.

"Belli ki konuşacak çok şeyimiz var," diye mırıldandı. "En baştan başlayalım. Kayla'nın ziyareti yüzünden mi istifa ediyordun?"

Em bir sinir yumağı yuttu. Vay canına, hemen konuya girdi. İştayken politikadan anlardı ve hassas konuları ifade etmek için gerçekten nazik yollar bulurdu. Şimdi öyle değildi. Açık sözlülüğü rahatsız ediciydi ama ona karşı dürüst olacaksa, o da aynısını yapabilirdi. Ne de olsa üç yıl boyunca duygularını bastırmak ona bir şey kazandırmamıştı.

Ama kafasında bir soru dönüp duruyordu: Eğer Brandon eski arkadaşının eski karısıyla birlikteyse, neden sekreteriyle yataktaydı?

"Yıllardır ona aşık olduğunu söylüyorsun. Geçen Cuma ofise geldiğinde ve sen onunla erken ayrıldığında..." Tanrım, ona bakıp kalbini kıracak kelimeleri söyleyemezdi. Sırt üstü dönüp tavana baktı ve göğüslerini çarşafla örttü. "Hafta sonu boyunca seni aramak için nedenler uydurdum. Birkaç kez. Hiç cevap vermedin. Meşgul olduğunu düşündüm."

"Kayla ile mi? Hayır." İç çekti. "Em, az önce birlikte bir şeyler içtik. Yıllar önce yaşananlar için özür dilemeye geldi. Görünüşe göre terapi görüyor ve kendini affedebilmek için arasını düzeltmenin yollarını arıyor."

"Olayların bitiş şekli mi?"

"Jack Cole benim arkadaşım. Onunla hala evliyken bir ilişkimiz oldu. Bu kısmı sana hiç anlatmadım. Bundan gurur duymuyorum. O beni terk etmeden önce de uzun süre birlikte değildik. Kaçan kişinin o olduğunu sanıyordum ve onun için bir meşale taşıyordum."

Brandon durakladı ve Em cesaretini toplayıp ona doğru baktı. Yine bakıyordu, bu kez yüzünde Em'in çözemediği bir ifade vardı.

"Ama sen değilsin?" diye ağzından kaçırıp kendini durduramadan.

Yan yattı ve başını elinin üzerine koydu. Boşta kalan eliyle kadının kalçasını kavradı ve onu daha da yaklaşıp yüzünü ona dönmeye teşvik etti. "Hayır. Onunla geçirdiğim bir saat beni şaşırttı. Onun için üzülmeğe başka bir şey hissetmedim. Beni terk ettiğinden beri hayatını gerçekten berbat etti. Tekrar evlendi, tekrar boşandı. Biraz fazla içti. Şimdi çıkış yolunu buluyor. Aklını başına topladıysa onun adına mutlu olduğumu söyledim. Ama bir ara dışarı çıkma davetini geri çevirdim."

O konuştuğu, sanki kalbini acıyla kavrayan yumruk yavaş yavaş gevşedi. Nefesini tuttuğunu fark etti ve bıraktı. "Oh."

"Şimdi ben döktüm. Sıra sende."

Em kaçmaya çalıştı ama Brandon buna izin vermedi. Kendisine hiçbir zaman verimli bir asistandan fazlası olarak davranmamış bir adama karşı duygusal olarak savunmasız olmak biraz bungee jumping yapmaya benziyordu - çok korkutucuydu. Bazı insanlar bunu eğlenceli buluyordu. O bulmamıştı. Bunun da çok gülünecek bir şey olacağını sanmıyordu. Ama korkup kaçmıyordu.

"Bir süredir sana karşı hislerim vardı. Başka biriyle mutlu olmanı izlemektense ayrılmak daha az acı verici geldi."

"Sadece hisler mi? Benden kaçmak için sevdiğin bir işi bıraktın. Başkasına bağlı olduğumu düşünürken benimle seks yaptın."

Tanrım, ne istiyordu? "Tamam, güçlü hisler."

Brandon daha fazla bastırmak ister gibi görünüyordu ama yapmadı. "Neden bana daha önce söylemedin? En azından bana bir ipucu vermedin?"

Em dudağını ısırды. Ruhunu açığa vurmadan buna nasıl cevap verebilirdi? "Benim için daha kolay olacağını düşündüğün bir şekilde ifade etmeye çalışma. duy," diye talep etti. "Sadece söyle."

İçini çekti ve başını salladı. "Başka birine aşık olduğunu sanıyordum. Seni her gün görmek, seninle çalışmak zorundaydım. Sana söyleseydim ya da asılsaydım ve sen beni reddetseydin, bu garip olurdu. İlk müdahale ekipleri için yaptığımız onca iyiliğin önüne kişisel şeylerin geçmesini istemedim. Yakın zamanda şehri satın almaya zorladığımız bazı ekipmanlar babamın hayatını kurtarabilirdi." Gözleri doldu. "Yani, babam öleli yedi yıl oldu. Ben hayatıma devam ettim; o da böyle olmasını isterdi." Burnunu çekti. "Ama cimriliğimin onun ölümüne katkıda bulunmasına hala çok kızgınım. Tek istediğim başka bir ailenin sevdiklerini kaybetmesini engellemekti."

Aslında şu anda işinden ayrılmak istemiyordu ama Kayla'nın Brandon'ın hayatına geri döndüğünden emindi... Ve ona daha fazla özlem duyup acıyla yaşayamazdı.

Ama Kayla için bir meşale taşımadığına göre, şimdi ne olacaktı?

#

"Biliyorum," diye güvence vererek omzunu okşadı. "İtfaiyeciler için çok iyi şeyler yaptın. Baban seninle gurur duyardı."

İçindeki düşünceler hızla akıp gidiyordu. Em ona karşı olan hislerini haftalarca saklamış mıydı? Aylarca mı? Yıllar mı? Hepsi onun yerine Kayla'yı seçeceğine inandığı içindi.

Belki de haklıydı, ta ki birkaç gün öncesine kadar. Daha önce, Kayla'nın gitmesine izin verememişti. Ona musallat olan bir hayalet gibiydi. Birçok kez,

onu uzaklaştırmak için neyi yanlış yaptığını sorguladı. Kayla'yı tekrar görmek, yanlış bir şey yapmadığını anlamasını sağlamıştı. Beş yıl önce Kayla'nın sevgiye ya da bağlılığa ihtiyacı yoktu. Birbirleri için tamamen yanlış kişilerdi.

Ama belki Em daha önce konuşmuş olsaydı, ona yepyeni bir gözle bakacak ve geçmişi geride bırakmaya karar verecekti. Artık bunun bir önemi yoktu. Önemli olan tek şey Em'in bugün onun gözlerini açmış olmasıydı. Aslında, ona bakmaktan kendini alamıyordu.

"Umarım daha önce fuayenizde reddedilmiş hissetmemişsinizdir." Ona baktı ve tepkisini izledi. "Eğer hissettiysen, bir şeyleri doğru yapmamışım demektir."

Kızardı. Tanrım, o güzel, solgun tene bayılıyordu. "Hayır. Bu harikaydı."

"Bizi daha önce birlikte hayal etmiş miydin?"

Bakışları başka yöne kaydı ve yanaklarında yeni bir leke belirdi ama başını salladı. "Birkaç kereden fazla."

Em bu konuda ona göre avantajlıydı ama Brandon onun daha tecrübeli olduğunu tahmin ediyordu. Ve onun zihni çok daha kirliydi. Yine de merak ediyordu.

"Bana birkaç örnek verin."

Omuz silkti. "Yağmurlu bir Pazar günü, birlikte kıvrılıp futbol maçı ya da film izleyebileceğimizi hayal ederdim. Bazen tek başıma yemek pişirdiğimde, seni mutfakta benimle birlikte hayal ederdim, bir kadeh şarap içerken, belki bir sebze doğrarken ya da et kızartırken. Ve yatakta yanımda olduğunu, uykuya dalarken bana sarıldığını düşünürdüm."

Narin yüzünde hüznü bir ifade belirdi ve Brandon durakladı. Em'in fantezileri sadece cinsel değildi. Aile içi fantezilerdi.

Em'le bu kadar samimi olma fikri neden onu panikletmiyordu? Otuzuna yaklaşmıştı. Belki de sonunda bir yuva kurmak için doğal bir içgüdüye sahipti. Yoksa Em'le rahat olduğu için mi bu fikri sorun etmiyordu? Ondan hoşlandığından daha fazlası olduğu için mi?

Düşünceler ve duygular karmaşasını çözerken, alaycı bir parmak ucunu Adem elmasından göğsüne, karnına ve sikine doğru takip etmeye başladı. Daha hedefine ulaşmadan, adam yeniden gülünç bir şekilde sertleşmişti. Arzu, içinden dışarıya doğru bir ateş gibi öfkeleniyor, onu içten dışa doğru ısıtıyordu. Vücudundaki her hücre onun üstüne çıkmasını, tekrar içine girmesini ve onu bir kez daha almasını istiyordu.

Küçük elini sikinin etrafına sarıp o kadar yavaş okşadı ki, adam ürperdi ve inledi.

"Tanrım, beni geri almaya mı çalışıyorsun?"

Em kara kirpiklerinin altından ona sinsi bir bakış gönderdi, ela gözleri parlıyordu. Göğsünde bir şeyler sıkıştı.

"İşe yarıyor mu?"

Siktir, evet. Ama kızın başparmağı sikinin başını okşadığında konuşacak durumda olmadığı için başını sallamakla yetindi. Tanrım, onu nasıl bu kadar çabuk tekrar tahrik edebilmişti?

"Bazen yatakta uzanır, kendime dokunur ve ellerinin tenimin üzerinde süzüldüğünü hayal ederdim. Kendime dokunur ve senin meme uçlarımı çimdiklediğini, klitorisimi ovduğunu hayal ederdim."

Brandon sırt üstü yuvarlandı, başı yatağa çarptı. Kadının sözleri bile tansiyonunun elli puan yükselmesine neden olmuştu. Şu anda kendini onun göğüslerinin pembe uçlarını sıkarken ve o duyarlı küçük klitorisiyle oynarken hayal edebiliyordu. Onun yumuşak, ısrarlı okşayışları en kötü alay türüydü.

"Boşalana kadar kendine dokunur musun bebeğim?" diye bağırdı. Onu düşünerek masturbasyon yaptığını hayal etmek onu daha da tahrik etti. "Evet," diye nefes aldı.

Bakışlarını ona doğru çevirdi. Kız parlıyordu; ona verdiği tatminle ve daha fazlasına duyduğu ihtiyaçla. Onun daha önce hiç bu kadar güzel görüldüğünü hatırlamıyordu. Aslında, daha güzel bir kadına bu kadar yakın olduğunu da hatırlamıyordu. Bir kez daha, üç yıl boyunca onu nasıl görmezden geldiğini merak etti. Kör müydü yoksa? Kayla onun düşüncelerini terk etmiş, Em de gri takım elbisesini ve etkili örgüsünü kaybetmişti. Şimdi rahat ve seksi görünüyordu. Ama onu onun için muhteşem yapan şey daha temeldi. Ona çok güzel görünüyordu çünkü onu mutlu ediyordu.

Farkına varınca donakaldı.

"Ve bazen gözlerimi kapatır, vibratörümü kullanır ve bana bu zevki senin verdiğini hayal ederdim."

Oh, lanet olsun. Onu öldürmeye çalışıyordu. "Gerçekler hayal ettiğin gibi miydi?"

Başını iki yana salladı ve şişmiş dudaklarını kedi yavrusu gibi bir gülümseme kapladı. "Çok daha iyiydi."

Ayrıntıları öğrenmek için kaşlarını sessizce kaldırdı. Kadın onu bunu anlamayacak kadar iyi tanıyordu.

"Sen insan ve gerçeksin. Ne kadar harika, kendini işine adanmış ve dürüst olduğunu biliyorum. Sonunda beni istiyor gibi görünmen her şeyi mükemmelleştirdi."

"Ama?" diye sordu. "İçeride bir tane duydum." "Şey, sen... irisin."

Onu duvara karşı vahşi bir adam gibi becermişti. Brandon onun bileğini tutup elini sabitlerken yüzünü buruşturdu. Kadın onu tutarlı bir konuşma yapmadan önce bu konuyu konuşmaları gerekiyordu. "Seni incittim mi?"

Çünkü öyle olsaydı, kendi kışını tekmeleyecekti.

Em tereddüt etti ve sözünü sakındı. "Birazcık. Benim için uzun bir süre oldu ama iyiyim."

"Ne kadar uzun bir süre?" Brandon'ın içinde sinsi bir şüphe vardı ve eğer haklıysa, kesinlikle kendi kışına tekme basacaktı.

"Tam olarak bilmiyorum, um..."

Saçmalık. Em asla bir şey bilmiyordu. Bir nedenden ötürü ona söylemek istemiyordu ve o da bunu öğrenmeyi planlıyordu. "Altı aydan fazla mı?"

"Evet."

"Bir yıldan fazla mı?"

Tekrar durakladı, sonra içini çekti. "Evet."

Ayağa kalktı ve kolunu onun beline dolayarak daha da yaklaştırdı. "Bir yıldan ne kadar fazla? Aşağı yukarı."

Gür kirpikleri havaya kalkarak güzel yeşil-altın gözlerindeki alarmı gösterdi. Sonra onları indirdi, mürekkep rengi kirpikleri süt rengi yanağını okşadı. Tanrım, çok güzel ve küçüktü. Aletin vücutunu istila etmesine hazırlanmak için ona hiç zaman vermemişti...

"Emmy?" diye uyardı onu.

Sertleşerek dudaklarını ısırarak. "Sen ekibe katılmadan birkaç ay önce."

"Üç yıldan fazla!"

Kadın geri çekildi ve adam onu sıkıca kavradı, avuç içi yatıştırıcı bir ritimle sırtında aşağı yukarı kayıyordu. Kahretsin, onu korkutmak istememişti *ama üç yıl?*

"Bebeğim, seni incittiysem çok özür dilerim. Nazik olacağım..." Bir dahaki sefere mi? Bir dahaki sefer olacak mıydı? Hâlâ istifası hakkında konuşmamışlardı. Şu anda bunu kabul etmeye meyilli değildi. Ve eğer işe geri dönerse, onu bir daha becereceği zamanı düşünmeli miydi?

Çok geç. Çoktan düşünmeye başlamıştı.

Normalde işle zevki birbirine karıştırmaya inanmazdı. İlk tanıştıklarında Em'e olan ilgisini kapatmasının başlıca nedeni buydu. Ama şimdi... O kediye tekrar çantaya koymak için çok geç olduğundan emindi. Ona her zaman hayranlık duymuştu. Ama bu sabahdan sonra Em'e karşı hissettiklerinin, onun dosya dolabını tutuşunu ya da toplantı gündemini hazırlayışını beğenmekle hiçbir ilgisi yoktu.

"Yapacağını biliyorum," diye fısıldadı, sonra da sinsî bir sırıtışla ona doğru eğildi. "Bunu kanıtlamak ister misin?"

Aleti sarsıldı ve onun güzel kalçalarının arasına girip tekrar içine girmeyi o kadar çok istiyordu ki. Ama iki sorunu vardı.

"Başka prezervatifim yok."

Gülümsemesi genişledi, sonra yuvarlandı ve komodinin çekmecesine uzandı. Kucağına attı. Yeni bir kutu yivli prezervatif.

"Geçen ay doğum günün için seni yemeğe davet ettikten sonra aldım. Belki sana evlenme teklif edecek cesareti kendimde bulurum ve sen de evet dersin diye."

Onun yerine, son dakikada iş için şehir dışına çağırılmış ve iptal etmişti. Brandon onun aklında baştan çıkarma olduğu için hem şaşırmış hem de gururlanmıştı.

"Sıradaki sorun?" Sırıtışı bir gamzeyle tamamlanmıştı ve çok sevimli bir şekilde seksi görünüyordu. Onunla ilgili bir şey, adamın onu kucağına alıp, ciyaklayıp gülene kadar gıdıklamasını ve ardından onu anlamsızca becermesini istemesine neden oldu.

"Acıyacaksın bebeğim. Sana karşı nazık olsam bile..." Başını iki yana salladı.

Birdenbire kutuyu kaptı ve bir kenara koydu. "Sorun değil. Eğer ilgilenmiyorsan, anlarım."

Brandon kaşlarını çatı. Em hemen sonuca varmıştı ve üç yıllık bilgisizliğinden sonra bunun nedenini anlayabiliyordu. Ama kadın ayağa kalkıp el yordamıyla yanındaki bornozu aramaya başladığında, Brandon'ın canına tak etmişti. Kadının tüm o muhteşem solgun tenini örtmesi, onu karşısında çıplak hissedememesi fikri kabul edilemezdi. Şu anda birkaç şeyi açıklığa kavuşturacaklardı.

Em bornozu kuşanmadan, adam onu yakaladı ve vücudundan çıkardı. Nefes nefese kaldı ve ona doğru döndü. "İlgilenmediğimi kim söyledi?" Adam ereksiyonuna baktı. "İlgilenmiyor gibi mi görünüyorum?"

Adamın yüzüyle siki arasında bir bakış attı. "Yani ereksiyon olabiliyorsun. Ama bu benimle gerçekten ilgilendiğin anlamına gelmiyor."

"Bebeğim, odada başka kimse yok. Güven bana, seni istiyorum." Dizlerinin üzerinde doğruldu ve onu yatağa geri çekti. Kızın vücudu ilk başta yapış yapış ve dirençliydi ama bir öpücük ve göğsünü avuçlayan bir avuç bunu düzeltti.

"Seni gerçekten incitmek istemiyorum."

"Eğer tek çekincen buysa, neden daha fazla dayanamayacağımı sana söylememe izin vermiyorsun?" diye meydan okudu.

Brandon onun mantığını suçlayamazdı. "Pekâlâ. Eğer çok acı çektiğinde bana söyleyeceğine söz verersen, bu konuyu bir daha açmayacağıma söz veriyorum. Tereddütlerimi seni istemediğim şeklinde anladıysan özür dilerim Em. Ama bizi düşünmek için biraz zaman harcadın. Ben biraz geride kaldım. Seni profesyonel ve yetenekli olarak görmeye alıştım, akıllara durgunluk verecek kadar seksi değil. Alışmam için bana biraz zaman ver. Oraya geleceğim."

Ve aniden, bunu yapacağını biliyordu. Çabucak. Şimdiden, eski patron ve çalışan ilişkilerine geri dönme fikrinin işe yaramayacağını biliyordu. Bu düşünce ağzında berbat bir tat bırakmıştı. Ama aynı zamanda onu profesyonel olarak da geri istiyordu. Yani bir ofis aşkını idare etmeyi öğreneceklerdi.

"Sadece gerçekten istiyorsan benimle birlikte olacağına söz ver," dedi ama gözlerinden yaşlar süzülüyordu.

Brandon Emmy'yi hiç savunmasız görmemişti. Bu onun tüm koruyucu içgüdülerini ortaya çıkardı. Tanrım, son üç yıldır kör bir aptal gibi davranmıştı. Ama artık geçmişi değiştiremezdi. Yapabileceği tek şey onu ne kadar çok istediğini, onun için ne kadar hızlı önem kazandığını göstermekti.

"Burada olmak istiyorum bebeğim. Bundan şüphe etme." Daha yakına eğildi ve ağızlarını birleştirdi. Ve inledi. Her nasılsa, kadının tadı şimdi daha da tatlıydı. Bu nasıl mümkün olabilirdi? Zaten bağımlılık yapıyordu. Şimdi, onu kesinlikle arzuluyordu.

"Güzel. Ben..." Yine dudağını ısırdı ve Brandon onu öpüp her şeyi daha iyi hale getirmek istedi. "Sana yapmak için can attığım bir şeyi yapabilir miyim?"

"Tamamen seninim." Sırt üstü yuvarlandı ve kollarını iki yana açtı.

Onun üzerinde dizlerinin üzerinde yükseldi, uzun, altın rengi saçları omuzlarına döküldü, göğüslerinin eğimlerini ve meme uçlarını okşadı. Kahretsin, bu çok ateşliydi. Ama Em'in görüntüsü sadece sikini çekiştirmekle kalmadı. Kızın kararsız ama meraklı ifadesi onu daha da kuzeyden, göğsünden vurdu.

Bir an sonra ellerini adamın omuzlarına koydu, sonra avuçlarını göğsünde gezdirdi. Tırnaklarını göğüs uçlarına geçirdi ve adam tısladı.

Orası hassastı, hep ö y l e y d i . Ama onun dokunuşu

ona fazladan bir şeyler hissettirdi. Kız bu dokunuşun ardından sıcak küçük dilini göğüs ucunda gezdirdiğinde Brandon yerinden fırlayabileceğini düşündü.

Em ısırdı ve emdi, çimdikledi ve fiskeledi. Gözlerini kapattı. Uyarılma büyüdü, tırmandı, sistemini pençeleyene kadar. İnledi, kasıldı, siki artık o kadar sertleşmişti ki onun dikkatini çekmek için kuduruyordu.

Brandon yıllardır sıradan seksten başka bir şey yapmamıştı. Ama Em'le yaşadığı hiçbir şey ona sıradan gelmiyordu. Onu ele geçirme, ona sahip olma ihtiyacı içinde öfke uyandırıyor. Mağara adamına dönüşmesine, onu sırt üstü yatırıp ikisi de boşalana kadar sikini ona pompalamasına saniyeler kalmıştı.

Sonra Em küçük, becerikli elleriyle onun ereksiyonunu tekrar kavradı. Eğildi ve ağzı da onu takip etti. Adamın dünyası altüst oldu. *Aman Tanrım.* Ölecekti. Ağzının ıslak, sıcak ipeği onu kesinlikle öldürecekti. Ama bunu yüzünde bir gülümsemeyle yapacaktı.

Brandon el yordamıyla yumruklayacak bir şey aradı. Battaniyeleri bulamadı. Em'in altın sarısı saçlarıyla yetindi ve onu acımasızca kullanarak Em'in zonklayan aletinin üzerindeki ağzının hızını kontrol etti. Onu daha hızlı, daha derine itti, herhangi bir sıkıntı sesini dinledi. Kız sadece inledi. Kalçalarını kaldırarak kızın ağzını çılgınca sikti. Ne kadar sıkı bir uyum. Ve kız paniklemiyor ya da mücadele etmiyordu. Em inledi ve boğazını gevşeterek daha fazlasını almaya çalıştı. Kadın adamın sikinin başını yuttuğunda, adamın gözleri neredeyse başının arkasına kayacaktı.

"Al beni, Em," diye homurdandı. "Siktir, bebeğim, bu çok iyi hissettiriyor."

Etrafında nefes nefese kalışı, dilinin aletin altından yukarıya doğru parlayışı, başının hemen altındaki o hassas noktayı yalayarak geçirdiği uzun dakikalar, ağzına sığdıramadığı santimleri tutmak için kullandığı tutuş, şefkatli parmaklarıyla taşaklarını okşarken çıkardığı küçük inilti, hepsi üst üste yığılmış, kontrolünü yıkmakla tehdit ediyordu.

İzin verirse devam edecekti. O n u orgazm edene kadar emecek, yutacak ve karşılığında hiçbir şey beklemeyecekti. Em ona profesyonel olarak istediğini vermeye alışkındı. Yıllar boyunca onun başkalarını desteklediğini ve onlara yardım ettiğini görmüştü ama bu iyiliğinin karşılığını nadiren alıyordu. Onun duygularını ve ihtiyaçlarını görmeyerek, son üç yılda onu çoktan incitmişti. Brandon şimdi onu tekrar incitmeyi reddediyordu, özellikle de o kendini belirsiz ve kırılgan hissederken. "Em."

Onun cennet gibi ağzını sikinden ayırmak için saçlarını hafifçe çekiştirdi. Başka bir gün, kesinlikle bundan daha fazlasını isteyecekti. Onun düşüncesi

masasında ona sakso çekmesi içini tahrik etti. Profesyonelce değildi... ama çok seksi-ydi. Şimdi zamanı değildi.

"Bir sorun mu var?"

Kızın şişmiş pembe ağzına ve büyümüş gözlerine baktığında Brandon'ın kendini kontrol etmek için yapabileceği tek şey buydu. Kesik kesik bir nefes aldı.

"Hayır, bebeğim. Buraya gel." Kollarını açtı ve onu kendine çekti, çıplak bedenini onunkine yasladığında memnun oldu. "Ağzın çok iyi geldi ama bugünün seninle ilgili olmasını istiyorum."

"Neden bizimle ilgili olamıyor?"

Soru çok basit görünüyordu ama o güzel ela gözleri emin değildi. Tanrım, onun şüphelerini nasıl silebilir ve ona ciddi olduğunu nasıl kanıtlayabilirdi?

Ciddi miydi? Bunun nereye varacağı hakkında hiçbir fikri yoktu. Bir saat önce o sadece sekreteriydi. Ona ilk dokunduğunda, içine girmekten başka bir şey düşünmemişti. Dakikalar önce ise ofiste bir kaçamak yapmayı düşünüyordu. Şimdi... sonrasının sonuçları üzerine çöküyordu. O bir sikiş değildi. Şu anda ona karşı ne kadar aç hissetse de, doyması haftalar, belki de aylar alabilirdi. Ama Emmy'ye baktığında, darmadağın ve kızarmış bir halde, ona doyup doyamayacağını merak ediyordu.

"Haklısın." Onun yanağını okşadı. "Bugün bizimle ilgili olmalı."

Ona verdiği kadar arzuyla onu doldurmakla ilgili olmalıydı. Bağ kurmak hakkında. Bunu Kayla dışında biriyle yapmak isteyeceğini hiç düşünmemişti ama artık ona yük olan bir kadın olmaması özgürleştiriciydi. Hayatına devam edebilir, başka birine aşık olabilirdi.

Em ona gülümsediğinde Brandon ona karşı koyamadı. Dudaklarını kendi dudaklarıyla kapadı ve sonra Em'in ağzının cennet sıcaklığına gömüldü. Em'in her yeri yumuşacıktı ve göğüsleri cennetten fırlamış gibiydi, ağır ve sertti, geniş pembe meme uçları vardı. Kalçaları adamın ellerini dolduruyordu. Aletini o kadar sıkı kavramıştı ki, seks inanılmazdı. Ama ona duyduğu arzu aslında bununla ilgili değildi, en azından tamamen değil. Ondan açıkça hoşlanıyor ve zekâsına, hırsına ve sadakatine hayranlık duyuyordu. Onun iyiliği onu her zaman daha iyisini yapmaya ve olmaya itmişti.

"Seni bir yerlerde kaybettim," diye fısıldadı Em. "Bak, eğer bunu yapmak istemiyorsan-"

"Sorun bu değil. Bu hafta sonu Kayla'yı çok güzel ve tamamen yasak olduğu için istediğimi fark ettim. Gerçek şu ki, o

Dramaya yatkındı, kendi seçimlerinin nasıl bir rol oynadığını kabul etmeden sorunları için başkalarını suçlamak istiyordu ve kendisine değer verilmesinden, karşılığında kimseye değer vermediğinden daha çok hoşlanıyordu."

"Yine de onu önemsiyordun." Em omuz silkti ama Brandon bu sözleri söylemenin onu incittiğini görebiliyordu.

"Ona yardım etmek istedim ve çok güzel bir kadındı ama sanırım zihinsel olarak gitmesine izin veremedim çünkü benim için hayal kırıklığı ve suçluluk duygusuyla doluydu. Kayla ile birlikte olabilmek için Jack Cole ile olan derin dostluğumu mahvettim ve sonunda tek kelime etmeden kaçtı. Kızgındım. Her şeyin icabına bakmam, tüm parçaları toplamam için beni terk etti. Bu kadar acı çekmem için aşık olmam gerektiğini düşündüm."

"Mantıklı," dedi Em destekleyici bir şekilde. Ama geri çekiliyordu.

Brandon sıkıca tuttu. "Ama şimdi görüyorum ki ona saygı duymamışım. Bu yüzden ona asla aşık olamadım. Ama sana sonsuz saygı duyuyorum. Her zaman da duydum."

Em bunu bastırmaya çalıştı ama umut dolu gülümsemesi Brandon'ın kalbine bir şey yaptı. Komodinin içine uzanıp prezervatif kutusunu alırken kalbi göğsünde çarpmaya başladı. Kutuyu yırtarak açtı ve içinden birkaç tane alıp komodinin üzerine koydu.

Kadının gözleri büyüdü ve adam sırtıttı. "Ne zaman olduğunu sen söyle bebeğim. O zamana kadar yataktan çıkmama izin vermeyeceğim."

Yüzünde kedi yavrusu gibi bir gülümseme belirdi. "Söz mü?"

"Nasıl bir gün geçireceğini bilmiyorsun ama öğrenmek üzeresin," diye hırladı. "Yuvarlan."

Hiç tereddüt etmeden ona uydu ve ona duyduğu tam güven libidosuna bir şeyler yaptı. Em'in içine tekrar girmek için yanıp tutuşsa da kendini yavaşlamaya zorladı. Onun hazır olduğundan emin olmalıydı. Fuayedeki seks açlığını ancak dindirmişti ve Em'in ipeksi duvarlarının onu sardığını hissettiğinde ona ne kadar kolay girebileceğinden emin değildi.

Prezervatiflerden birini avuçlayarak kadının sırtına uzandı ve ağırlığının çoğunu dirseklerine verdi. Dudaklarını boynunda gezdirdi, sıcak nefeslerini ve öpücüklerini hassas teninde gezdirdi, ısırdı ve tırmıkladı, ondan çıkardığı her nefesi ve titremeyi sevdi.

"Çok iyi hissedeceksin bebeğim. Seni tekrar becermek için sabırsızlanıyorum." "Şimdi." Sesi titriyordu.

"Yakında."

Ellerini vücudunun altına kaydırđı, göğüslerini avuçladı, meme uçlarıyla oynadı. Onun altında, vücudu sertleşti ve onun dokunuşuna doğru eğildi. Meme uçlarını koparıyor, kazıyor, büküyor, ağzını omzuna kadar götürüyordu.

"Cildin kızarıyor. Çok güzel görünüyorsun. Benim için ıslandın mı?" Başını salladı, inledi.

"Emin misin? Söyle bana," diye sordu.

"Evet. Oyun oynamayı bırak."

"Ve seni becereyim mi?"

"Şimdi." Altındaki çarşafı yumrukladı.

Brandon onu en az acıyla karşılayabileceğinden emin olmak için bir elini kalçasının altından amına soktu. Sırılsıklam kıvrımlarına dokunmadan önce çarşafın üzerindeki nemli noktayı buldu. Kadın fazlasıyla hazırđı.

"Ellerinin ve dizlerinin üzerine çök," diye emretti.

Em uyarken, onun vücuduna doğru eğildi ve komodinin çekmecesine uzanarak daha önce gördüğü bir şeyi daha aldı. Küçük sarı aleti kaptığı gibi dizlerinin arasına, onun görüş alanının dışına itti, sonra da Em'in kalçalarını kavradı.

"Tanrım, çok güzelsin bebeğim. Çok küçük ve narinsin, ama burada..." Onun kışcını okşadı. "Ve şu göğüslerin... çok gür."

"Brandon, beni öldürüyorsun. Lütfen."

Kızın ihtiyaç iniltisi onu daha da sertleştirdi. Kendini hızla kılıfına soktuktan sonra sikini hizaladı ve cennete doğru yavaşça kaymaya başladı. Kızın amcığı ona yapıştı, çok sıkı kavradı, bir parça bile geri çekildiğinde kavradı. *Lanet olsun.* Küçük pantolonları ve miyavlamaları onu daha da çılgına çevirdi.

Adam bir elini onunkine yaklaştırdı, kadın da kendi elini onunkinin üzerine koyarak parmaklarını birleştirdi. Nedense bu onu etkilemişti. Onunla ilgili her şey daha fazlasını istemesine neden oluyordu. Bunu ona bütün gün, bütün gece yapabilir ve yarın onu becermek için hâlâ yanıp tutuşabilirdi. Onun yanında olmaktan bile mutluydu. Ne zaman bir kadınla böyle hissetmişti ki?

Taşakları gerildi. Göğsü de öyle. Kolunu kadının ortasına doladı ve her seferinde yavaş bir hamleyle onu çözmeye çalıştı. Ama bu yavaşça kaymalar onu da öldürüyordu. Yüzünü onun boynuna gömdü. Baharat gibi, kadın ve seks gibi kokuyordu.

Em onun adını inledi. "Daha hızlı. Daha sert!"

Bunu uzatmak, onu yavaşça ateşlemek istiyordu. Ama Em söz konusu olduğunda, normalde kendi üzerinde tuttuğu sıkı tasma işe yaramıyordu.

"Dayan, bebeğim."

Brandon dizlerinin arasına yerleştirdiği küçük plastik üniteye uzandı. Bir eliyle onu çalıştırdı. Diğer eliyle de küçük titreşimli tavşanı tam klitorisinin üzerine yerleştirdi. Kadın zevkten nefesi kesilirken, Brandon tekrar amcığının içine, sonuna kadar soktu. Sonra acımasız bir ritim tutturdu, vücudunun her hamlesi onun için gelmesini talep ediyordu.

Kadın gerildi, titredi - bacakları, sırtı, amı. Küçük titreşimli oyuncağı tekrar klitorisinin üzerinde kaydırды, küçük tomurcuğunun en hassas kısmına acımasızca vurdu, ta ki çarşafı pençeleyene, kocaman bir nefes alana, yüksek, sıkı bir çığlık atana kadar.

"İşte bu kadar. Benim için gel, Emmy. Seni hissetmeme izin ver."

Seksinin çırpınan duvarları onu sıkıştırıyor, daha derine çekiyor ve hareket etmesini neredeyse imkânsız hale getiriyordu. Kahretsin, bu iyi hissettirdi. Ve serbest kaldığını hırıldayarak haykırdığında, bu onu bir şekilde daha da tahrik etti. Sıcaktı. *Kız* ateşliydi. Ama henüz omurgasını kavuran zevke teslim olmaya hazır değildi.

Brandon oyuncağı komodinin üzerine fırlattı, Em'in vücudundan çekildi ve onu sırtüstü çevirdi. Em'in ona göz kırpacak zamanı bile olmamıştı ki Brandon bacaklarını araladı, aralarına girdi ve derinlere kaydı.

Aleti rahim ağzını dürttüğünde, ona daha da fazla nüfuz etmek için eğildi. Onunla buluşmak için eğilirken tırnakları sırtını tırmaladı ve onu daha da derine götürdü. Ama bu yeterli değildi. Ona şimdiye kadar en çok zevk veren, her şeyden çok istediği adam olmalıydı. Güldüğünde ya da ağladığında, kızdığında ya da dalga geçtiğinde başvurduğu kişi. Boşaldığında aklına gelen adam kesinlikle o olmak istiyordu. Onun için o adam olmak için ne gerekiyorsa yapmaya yemin etti.

İhtiyacının her zerresini serbest bırakarak, uzun, kasıtlı vuruşlarla onu becerdi, hassas noktalarına vurdu, başparmağı klitorisiyle oynarken bile kalçalarını tekrar tekrar vurmak için daire çizdi. Duraklamadı, kız tekrar çığlık atana kadar bırakmadı, bu orgazm o kadar güçlüydü ki, onu daha önce hissettiği hiçbir şeye benzemeyen bir zevk kıyametine fırlattı. Adını haykırdı, içinde sahip olduğu her şeyi serbest bırakırken görüşünün kenarları kararıyordu.

Uzun dakikalar sonra, onun gevşek, doygun bedeninden çekildi, prezervatifi attı ve onun etrafında kıvrıldı. Neredeyse hemen, olma ihtiyacı

Onunla birlikte, onun içinde olmak onu tekrar etkiledi. Onunla sevişmeyi sevmesine rağmen bu sadece cinsel bir istek değildi. Onunla daha derin bir seviyede bağ kurmak istiyordu. Aralarındaki bağı güçlendirmek. Brandon kaşlarını çattı. Em'den her zaman hoşlanmış, ona büyük saygı duymuştu. Ama bu duygu tamamen yeniydi. Duyguları tam olarak ne kadar derindi?

Bu düşünce zincirini takip edemedi, dairesinin önünden cep telefonunun cıvıltısını duydu. Ve Pazartesi sabahı olduğunu hatırladı. Nereye gittiğini kimseye söylememişti, sadece ofisten çıkmış, Em'i otoparka kadar takip etmiş ve onu buraya kadar takip etmeden önce soyunmuştu.

"Lütfen bana saatin on bir olmadığını söyle," diye mırıldandı.

Em saate baktı. "Saat on bir on beş. Ve bu zil sesi belediye başkanının."

O bilirdi. O ayarlardı.

Yüzünü buruşturarak ayağa fırladı ve sesli mesaj devreye girmeden hemen önce cep telefonunu aldı. "Alo, efendim."

Brandon yüzünü buruşturarak sinirli politikacıyı dinledi ve yeri geldiğinde araya olumlu sesler soktu. İçinden çılgılık atmak istiyordu. Evet, bu lanet toplantı önemliydi.

Ama Em de öyleydi, lanet olsun.

Yine de, Em'le birlikte üzerinde çok çalıştıkları kapsamlı değişiklikleri hayata geçirmek istiyorsa, hemen gitmesi gerekiyordu.

Hızla giysilerini giydi ve yatak odasına doğru döndü. Onun yerine Em'i birkaç metre ötede büyük bornozuyla dururken buldu. "Gidiyorsun."

"Bu, belediye başkanı ve ekibiyle yapacağımız toplantı. Yeni bütçe parasını nasıl tahsis edeceğimizi, her bir itfaiye istasyonunun ihtiyaçlarını nasıl değerlendireceğimizi ve fon ve ekipman tahsisini nasıl yapacağımızı konuşmamız gerekiyor."

"Biliyorum." Hüzünle gülümsedi. "Toplantıyı senin için ayarladım. Cuma öğleden sonra masana hazırlık notları bıraktım."

Tabii ki vardı.

"Senden ayrılmak istemiyorum, Em. Bütün gün seninle kalmayı tercih ederim."

"Gitmek zorundasınız. O itfaiyecilere işlerini yapmaları için gerekenleri verin. Kimsenin kocasını, babasını, kardeşini ya da oğlunu kaybetmesine izin vermeyin."

Brandon şimdi gitmekten nefret ediyordu ama haklıydı. Bütçe zaferini kazanmak aylar almıştı. Eğer belediye başkanı tüm oyuncularla görüşmeye istekliyse

Bu işi şimdi bitirmeliydi, bunu bir kenara atamazdı. Bu fırsat bir daha eline geçmeyecekti ve zaten geç kalmıştı.

Kızın ağzına sert bir öpücük kondurdu. "Bu toplantıdan sonra konuşacağız."

Kadın başını salladı, bardan aldığı anahtarları adama uzattı ve kapıyı açtı. "Elbette."

Ses tonundaki hiçbir şey kulağa mutlu gelmiyordu ve bunu şimdi düzeltemezdi. Ona sonra gösterecekti.

"Ciddiyim." Kadının bakışlarını kendi bakışlarıyla buluşmaya zorladı. "Bunu daha sonra konuşacağız."

Sonra Brandon gitti. Rekor bir sürede ofise gitti, notlarını aldı ve özür dileyerek toplantıya girdi, sonra da elindeki işe daldı. Milyonlarca kez aklı Em'e gitti. Her seferinde düşüncelerini geri dönmeye zorladı. Başka hiçbir itfaiyecinin kötü planlama gibi anlamsız bir nedenle hayatını kaybetmemesi için tüm konsantrasyonunu verdi. Sonunda, büyük ölçüde onun notları sayesinde, en iyi anlaşmayı yaptı. Em hem sevinecek hem de gurur duyacaktı.

Toplantıdan çıkar çıkmaz birlikte geçirdikleri sabahı tekrar tekrar düşündü. Patron ve asistan olmaktan, arkadaş olmaktan, doğrudan sevgili olmaya sıçramışlardı. Hiç şüphe yok ki Em'in içinde bir ateş başlamıştı. Ondan birkaç saat uzak kalmıştı ve şimdiden ona tekrar dokunmak için yanıp tutuşuyordu. Ama sadece seksi arzulamıyordu, her ne kadar ateşli olsa da. Onun mutluluğunu derinden önemsiyordu. Onun yanında ve onun için olduğuna dair ona güven vermek için neredeyse her şeyi yapardı. İlgi, saygı, arkadaşlık... Bunlar gerçek bir ilişki kurmaya başlamak için iyi yerler değil miydi?

"İyi toplantılar, Ross." Belediye başkanı onun elini sıktı. Asansöre doğru yürürlerken sırtarak eğildi. "O her kimse, seni gülümsettiğine göre, sanırım geciktiğine ve dikkatini dağıttığına değdi."

Brandon belediye başkanının bunu nasıl bildiğini sorgulamadı bile. Ne de olsa dağınık saçları ve buruşuk giysileriyle geç gelmişti. Ama işi halletmişti ve şimdi Em'i görme zamanıydı. Ve ona iyi haberi vermenin.

Onun evine giderken çiçek ve en sevdiği şaraptan bir şişe almak için durdu. Ayrıca kot pantolon ve tişört giydi. Evinin koridorunda dolaşırken, aslında bir gün bir eş ve çocuklarla doldurmayı planladığı yarı boş yatak odalarına baktı. Kayla'nın gidişinden sonra, bunu gerçekleştirebilmek için hayatına kimsenin girmesine izin vermemişti.

Em o kişi miydi?

Bu soru onu neredeyse şaşkına çevirmişti. Onu bir sevgili olarak düşünmek için sadece birkaç saati vardı. Gerçekten de onu şimdiden bir eş olarak mı düşünüyordu? Bir anne? Onu tüm kalbiyle seviyordu ve o da daha iyisini yapamazdı. Ayrıca artık onsuz yapabileceğinden de emin değildi.

Derin bir nefes alarak arabasına atladı ve Houston trafiğini atlatıp Em'e daha çabuk ulaşmak için ara sokaklardan dolambaçlı bir şerit izledi. Arabasını park ettiğinde, elinde güller ve şarapla neredeyse koşarak merdivenlerden çıktı ve kapısını yumrukladı.

Kadın ona doğru açıldığında Brandon onu basit bir atlet ve kalçalarının tatlı kıvrımlarını saran bir kapri pantolon içinde buldu. Anında, öpücüğünün tadını, onu sikiyle doldururken ona her şeyiymiş gibi bakışını, boşalırken adını haykırışını hatırladı. Daha sonra onu kucakladığında gözlerindeki hayranlığı. Mutlulukla gülümserken nazıkçe parlaması.

Kahretsin, kör olmuştu. Asıl soru, bu konuda ne yapacaktı? "Selam bebeğim. İtfaiyeciler için istediğimiz her şeyi aldık."

"Gerçekten mi?" Parlak bir şekilde gülümsedi ve ellerini çırpı.

Kız kendini onun kollarına atmayınca, Em'in evine girdi, onu yakaladı ve kendine doğru çekti. "Gerçekten. Mükemmeldi."

"Teşekkür ederim. Harika bir mücadele verdiniz." "Ettik. Gününüz nasıl geçti?"

Aniden gerilerek şarabı ondan aldı, sonra yan odaya geçerek şişeyi soğuması için buzdolabına koydu. Daha sonra güller için bir vazo bulup su eklemekle meşgul oldu. "Güzel. Ben de düşünüyordum."

Kulağa uğursuz geliyordu. "Devam et."

"Haklıydınız; bugün itfaiyecilere yardım etmeye sırtımı dönemeyeceğimi anladım. Bu benim tutkum. Babam bırakmamı istemezdi ve ben de vazgeçmeyeceğim. Eğer işim hala açıksa, yarından itibaren işime geri dönmek istiyorum."

"Elbette. Kesinlikle." Aslında bu onun için büyük bir rahatlamaydı. Onun için çalışabileceğini ve onunla romantik bir birliktelik yaşayabileceğini hissetmezse onu bırakmaya hazırdı ama o bunu başarabiliyorsa, kendisi de başarabilirdi. "Başka birinin benim sağ kolum olmasını istemem. İtfaiyeciler hiçbir yerde daha iyi bir avukat bulamazlar."

İstifa mektubunu bulana kadar antresi ile mutfığı arasındaki geçiş çubuğunu el yordamıyla karıştırdı.

Her şeyi sorgulaması için gereken kıcına tekme yemişti. Kâğıdı ikiye böldü, sonra buruşturup yakındaki çöp kutusuna attı.

"İşte oldu. Bitti." Işıl ışıl parlıyordu.

"İyi," dedi sıkıca, sonra gergin bir nefes aldı ve Brandon'ın midesi alarmla kıvrıldı. "Ama artık birlikte uyumamamız gerektiğini düşünüyorum." Brandon ağzını açtığı anda kadın onun sözünü kesti. "Kayla'ya aşık olmadığını biliyorum. Ve bu sabah seninle birlikte olmaktan kesinlikle keyif aldım. Daha önce kendimi bu kadar iyi hissettiren, zevkimi bu kadar önemseyen biri olmamıştı. Seninleyken kendimi seksi hissettim."

"Çok seksisin."

Em gülleri vazoya yerleştirdikten sonra yanındaki tezgâhın üzerine koydu. "Teşekkür ederim. Ama seninle 'sadece seks' yapamam. Bizi birlikte düşünmek için birkaç saatin olduğunu biliyorum ama tamamen dürüst olmak zorundayım. Ben sıradan seks için yaratılmadım. Seninle ilgili hiçbir şey benim için sıradan değil."

"Emmy, bebeğim-"

"Bırak da bitireyim." Oturma odasına doğru ilerledi ve kanepeyi aralarına koydu. "Sana gerçeklerden daha azını söylemek için bir neden göremiyorum. Seni seviyorum."

Bu üç kelime teninde elektrik sıçramasına neden oldu. Kapısını çaldığında çok sertti. Ama şimdi çelik gibiydi. Ona dokunmak, içine girmek ve nasıl hissettiğini göstermek için sabırsızlanıyordu.

"Eğer bir daha aynı şeyleri hissedemeyeceğini düşünüyorsan, buna devam etmeyelim Brandon."

Bunu söylemenin ona çok pahalıya mal olduğunu söyleyebilirdi. Ve onun nereden geldiğini anlıyordu. Kendisini fark edemeyecek kadar geçmişe saplanmış bir adamla üç yılını harcamıştı. Şimdi de onun duyguları-ya da duygusuzluğu- hakkında çok şey tahmin ediyordu. "Sen de benim için sıradan değilsin, Em. Partiye geç gelmiş olabilirim, birlikte geçirdiğimiz zamanın çoğunda kör olmuş olabilirim ama bu sabah bir öpücükle gözlerimi açtın. Ofiste sana ne kadar güvendiğimi biliyorsun."

Em alay etti. "Bensiz kaybolursun. Kesinlikle işleyen bir takvim tutamazsın. Evraklar ve e-postalar her yerde olurdu. Bir telefona cevap vermeyi bile nadiren hatırlarsın."

"Doğru. Ben bir tren enkazıyım. Ama senden romantik olarak vazgeçmeden önce profesyonel olarak vazgeçerdim. Ofise geri dönmeni gerçekten istiyorum, ama sana hayatımda ihtiyacım olduğundan ve benim olduğundan emin olana kadar tam ya da mutlu olamayacağımdan oldukça eminim."

Yüzünde titrek bir gülümseme belirdi. "Seninki, ha?"

Brandon kanepeye doğru ilerledi ve Em'in ellerinden birini tuttu. "Evet. Sana aşık olduğumdan oldukça eminim, Em." Em'in elini kalbinin üzerine koyan Brandon, Em'in bakışlarıyla karşılaştığında heyecanlandı ve onun aşkını, ruhunun ta kendisini, gözlerinde açıldığını ve parladığını gördü. "Benimle kal bebeğim. Seni mutlu edebilmem için bana zaman ver. O zamana kadar bana dokunmak istemezsen seni anlarım. Rahat olmanı istiyorum. Bana güvenmek için. Bekleyeceğim-"

"Eğer böyle hissediyorsan, beklemek istemiyorum." Yeşil-altın gözleri mutlulukla ve biraz da muziplikle dans ederken bir adım daha yaklaştı ve adamın ağzına bir öpücük kondurdu. "Seni şimdi istiyorum."

Yutkundu. Aleti sertleşti. Em'in her gün yanında, her gece yatağında olması fikri baştan çıkarıcı olmanın ötesindeydi. Onu elde edebileceği her şekilde istiyordu, ister çarşaflarının üzerinde çıplak olsun, ister sadece elini tutsun, isterse de toplantılar arasında ofiste ona o gizli sırıtışını versin. Ona tamamen aşık olmak ve tam olarak nasıl hissettiğini göstermek için her fırsatı değerlendirmek istiyordu.

Ama onun hazır olmasını ve güvenmesini istiyordu. "Bebeğim, hazır olduğundan emin olana kadar hiçbir şey yapmak istemiyorum."

"Brandon." Başını yana eğdi. "Öyle mi?"

Em bir avucunu göğsünden aşağıya, karnından geçip ereksiyonunu avucunun içinde kavrayana kadar daha güneye doğru itti. "Kıyafetlerini çıkar."

Kahretsin, onun dokunuşu o kadar iyi hissettiriyordu ki Brandon dilini yutacağını düşündü. Ama her şey sırayla. "Seni sadece istediğimi değil, önemseddiğimi de göstermem için bana bir şans verecek misin?"

"Sabırsızlanıyorum," diye nefes aldı.

"Güzel. O zaman bir fikrim var: Neden kıyafetlerini çıkarmıyorsun?

Yavaşça. Ve yol boyunca her santimini öpmeme izin ver."

Sırıttı ve atletinin küçük askısına uzandı. "Evet, patron."

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.